

تئاتر

زمان دقیق برگزاری سی و نهمین جشنواره تئاتر فجر مشخص شد

فجر آنلاین، فجر غیر آنلاین

احسان زبور عالم

حسین مسافرا آستانه، دبیر سی و نهمین جشنواره تئاتر فجر خبر داده است با تبعیت از تصمیمات ستاد مقابله با کرونا، این رویداد را از ۱۱ تا ۲۱ بهمن ۹۹ برگزار می کند. دبیر تئاتر فجر هر چند گفته است «تمرکز اصلی جشنواره امسال در شکل برگزاری بر بهره گیری از بستر فضای مجازی است»، اما با اعلام استفاده از ظرفیت ۵۰ درصدی تماشای خانه ها در زمان برگزاری جشنواره نیز سخن گفته است. این در حالی است که از شهریور ماه تمامی فضاهای فرهنگی حوزه تئاتر تعطیل بوده است.

مسافرا آستانه بدون ذکر نامی گفته تنها تعدادی از سالن های منتخب و دارای شرایط مناسب برای اجرای آثار در فجر حاضر هستند. هر چند در ماه های اخیر چند سالن تئاتر برای همیشه تعطیل شدند. صحبت های دبیر جشنواره تئاتر فجر در حالی منتشر می شود که در حوزه سینما، هیچ خبری مبنی بر برگزاری حضوری جشنواره مطرح نشده است. از سوی دیگر با وخیم تر شدن کرونا در کشور، اداره کل هنر های نمایشی با هزینه نامشخصی اقدام به راه اندازی پلتفرمی برای پخش آنلاین می کند که به نظر می رسد با هدف برگزاری آنلاین جشنواره ها در کنار پخش فیلم تئاتر ها باشد. اگر چه باز گشایی سالن های تئاتر پیش از برگزاری فجر می تواند خبر خوبی برای جامعه تئاتر باشد اما آقای مسافرا آستانه توضیح نداده است در صورت وجود محدودیت هایی از جمله تردد میان شهرها و یا پذیرش هتل ها، چه اتفاقی برای جشنواره فجر رخ خواهد داد.

موسیقی

سنگ مزار استاد شجریان نصب شد

دبیروز سنگ مزار استاد شجریان در آرامگاه فردوسی نصب شد. همایون شجریان چند روز پیش همزمان با انتشار عکسی از سنگ مزار خبری از نصب آن در یکی دوروز آینده داده بود. او در صفحه رسمی اینستاگرام خود درباره طرح روی سنگ نیز توضیحاتی به این شرح ذیل نوشته بود: «طراحی سنگ مزار پدر پس از به جا آوردن مراسم هفتم توسط استاد بیژن جناب، آغاز و چندین طرح آماده گردید. سپس با عزیزان بزرگوار استاد سایه و استاد شفیع کدکنی مشورت انجام گرفت.

هر دو بزرگوار با این جانب هم عقیده بودند تا تنها به اسم پدر و عبارت خاک پای مردم ایران با دست خط خودشان که دنیایی سخن است بسنده شود چرا که نیاز به هیچ شعر و توصیفی برای پدر نیست و نامشان گویای کامل شفاف همه چیز است. استاد امیرخانی بزرگوار نام پدر تاریخ های وفات و تولد ایشان را خوشنویسی کردند. سپس جناب بهبودی و مجموعه ایشان که سالیان درازی است در داخل و خارج از کشور در زمینه سنگ فعالیت دارند، سنگ مزار پدر را به مردم ایران هدیه کردند.»

تالار با تزئینات عالی و کتیبه های متعددی مربوط به دوران سلطنت مظفرالدین شاه مزین و در دو سوی دیگر، اتاق وسیع مهمانخانه بیگلربیگی واقع شده است. چند روزی است که نقل ماجرای ویدیو کلیپی که در سال ۹۶ با فن مونتاژ و با تصاویر این دو تکیه توسط عدهای تهیه شده بود، مجدداً به میان آمده است و با اشاره به این ویدیو کلیپ که عاملان آن در همان سال بازداشت و مجازات نیز شدند؛ سخن از سلب مالکیت این دو بنا از میراث فرهنگی است. تاکنون میراث فرهنگی هیچگونه دفاع و واکنشی از خود نشان نداده و مشخص نیست که چرا باید یک ویدیو کلیپ سبب چنین اتفاقاتی شود و اصلاً چرا بعد از گذشت این چند سال، مجدداً صحبت از آن به میان آمده است اما قطعاً این دو بنا دو شریان اصلی بدنه گردشگری کرمانشاه هستند که با کمی توجه حتی قابلیت ثبت جهانی را نیز دارند.

می کنند. اما اخیراً با گردشگران اسرائیلی که به هتل ما می آیند به مشکل خورده ایم. آنها هر چیز قابل حملی مانند حوله، جای کیسه ای، قهوه و حتی لامپ ها را با خود می برند. صاحب هتل در پاسخ به درخواست روزنامه اسرائیلی برای تشریح نمونه ای از سرقت ها گفت: در هنگام خروج یک خانواده و دو فرزندشان دریافتیم که برخی از چیزها از اتاق کم شده است. زمانی که نماینده لابی در مورد موارد گم شده توضیح خواست، مهمانان شروع به جیغ و داد کردند. پس از صحبت و گفت و گو آنها حاضر به باز کردن کیسه و بسته های خود شدند. در نهایت طرف بخ، گیره آویز و حوله های صورت پیدا شد. زمانی که تیم هتل اعلام کرد که مسئله را به پلیس اعلام می کند آنها حاضر به پس دادن وسایل و مذرت خواهی شدند.

ندارد تا بتوانند با این نابسامانی مقابله کنند. پس باید چگونه گذران روزگار کنند؟ وظیفه ما عنوان یک روزنامه نگار، مطرح کردن مسئله است و دیگری که دارای سندلی های چرمی با پشتی بلند و جک های هیدرولیک هستند باید درست بنشینند تا خون بهتر به مغزشان برسد بلکه تصمیمات بهتری بگیرند. البته این مشکلات فقط مختص به دوران شیوع کرونا نیست بلکه مربوط به چندین دهه است. هر چند هنرمندان تجسمی، جمعیت کمی نیستند ولی مناسبانه پیرو دیگر ضعف های اجتماعی، فعالیت بسندیکایی و انجمن های صنفی درست و درمانی ندارند و تاجایی که می دانم انجمن های هنری و وجهه صنفی قدرتمندی هم ندارند. فقط یک انجمن گالری داران حدود یک دهه و نیم است که فعالیت روی کاغذ دارد و چون بازار زمین خورده ای است، اعضای آن تمایلی به فعالیت یا فعالسازی انجمن شان ندارند. خلاصه امروز و آن دو تنامه باعث شد تا گوشه دیگری از مشکلات تکراری این بخش از جامعه هنری کشورمان را دوباره مطرح کنم. امیدوارم گوش شنوایی باشد تا موجب دلگرمی هنرمندان این عرصه شود و بدانند در قشر مطبوعات هنوز دلسوزانی هستند که با عشق قلم می زنند. همواره آرزوی بهتر شدن این شرایط سخت را دارم و به سهم خود تلاش می کنم.

این تکیه در ۱۹ آذر ۱۳۷۵ با شماره ثبت ۱۷۹۷ در فهرست آثار ملی به ثبت رسیده است و امروزه به عنوان موزه خط و کتابت کرمانشاه و همچنین موزه پارینه سنگی زاگرس مورد بازدید عموم قرار می گیرد. تکیه بیگلربیگی دورادور یک حیاط باصفا سرسبز با حوضچه ای پر آب قرار گرفته که یک سمت آن را ساختمانی که ایوانی با دو ستون سنگی سفید و یک سقف شیبدار دارد، اشغال کرده است. درهای رو به حیاط ساختمان همگی با شیشه های رنگی و ارس های زیبا پوشانیده شده اند. این ارس ها که متناسب با آب و هوای سردسیر کرمانشاه هم هست زیبایی حیاط و ساختمان را دوچندان کرده است. این تکیه به لحاظ آیینی کاری در میان سایر تکایا بسیار بی نظیر و خاص است. در سمت غربی حیاط، تالار آیینی کاری بزرگی ساخته شده که به حسینیه معروف است. این

حداد عادل واقع شده و در تاریخ ۱۰ آذر ۱۳۵۴ با شماره ثبت ۹۴۵ به عنوان یکی از آثار ملی به ثبت رسیده است. این تکیه یکی از بزرگترین تکایای مینیاتوری است و به لحاظ معماری و کاشی کاری رنگ های طبیعی که در این بنا به کار رفته بی همتاست. این تکیه علاوه بر زیبایی و ارزش معماری، از بعد مذهبی نیز بسیار حائز اهمیت است و دارای سه بخش حسینیه، عباسیه و زینبیه می باشد. در بخش عباسیه موزه پوشاک، زیورآلات و موزه مردم شناسی استان کرمانشاه وجود دارد. وجود کاشی های زیبا با طرح هایی بسیار منحصر به فرد و خاص و با قدمتی تاریخی، جذابیت این بنا را برای گردشگران داخلی و خارجی دوچندان کرده است. در گوشه ای دیگری از شهر، یعنی در خیابان مدرس، تکیه بیگلربیگی قرار دارد.

دوره قاجار را می توان اوج دوران ساخت تکایا در کرمانشاه قلمداد کرد. تکایایی که هنوز پس از گذشت سال ها معماری بی بدیلشان زیبا و چشم نواز هستند و از بناهای معاون الملک و بیگلربیگی می توان

گردشگری

از سرقت حوله تا چراغ اتاق

دزدی گسترده برخی گردشگران اسرائیل از هتل های دبی

این تاجر اسرائیل در این باره گفت: سال ها پیش برای تجارت به امارات متحده عربی آمدم، در ماه گذشته نیز مجدداً به امارات باز گشتم. زمانی که در لابی هتل، اسرائیلی ها را دیدم وحشت کردم. اسرائیلی ها قبل از خروج (چک اوت) از هتل به خاطر سرعت وسایل قابل حمل اتاق ها، چمدان های خودشان را باز کرده و مورد بررسی قرار می گیرند. در اواسط ماه آبان گذشته سایت «تایمز اسرائیل» نیز نوشت که «بنیامین نتانیاهو» نخست وزیر اسرائیل نگران رفتار گردشگران اسرائیل در امارات متحده عربی است. نتانیاهو و سایر وزرای اسرائیل نگران سوء تفاهات احتمالی و اتفاقات ناشی از اختلافات فرهنگی بین اسرائیلی ها و اماراتی ها پیش از آغاز پروازهای مستقیم بودند. آنها در همان زمان از انتشار «کد رفتاری» برای گردشگران اسرائیلی که پس از امضای عادی سازی روابط بین امارات متحده عربی و اسرائیل قصد

پروازهای بین اسرائیل و امارات متحده عربی حدود یک ماه و نیم پیش آغاز شد و اینک گزارش هایی در باره سرقت اجناس قابل حمل از هتل های امارات متحده به ویژه در دبی از سوی گردشگران اسرائیلی شنیده می شود. به گزارش دوپچولو، در اواسط آبان یک گروه گردشگر اسرائیلی با هواپیما «فلای دبی» به فرودگاه دبی منتقل شدند تا گامی دیگر در مسیر عادی سازی روابط میان اسرائیل و امارات متحده عربی شکل گیرد. امارات متحده عربی نخستین کشور عربی حوزه خلیج فارس است که با میانجیگری دولت دونالد ترامپ روند عادی سازی روابط با اسرائیل و برقراری مناسبات دیپلماتیک میان دو طرف را آغاز کرد. اینک و بیش از یک ماه پس از شکل گیری پروازها بین اسرائیل و امارات متحده عربی، روزنامه «یدیعوت اخرونوت» (یدیعوت اخبار انوت) به نقل از یک تاجر اسرائیلی در مورد دزدی گردشگران اسرائیلی از هتل های دبی نوشت.

تجسمی

در باب تاثیر کرونا و سوء مدیریت بر بازار هنر های تجسمی ایران

بازدید از گالری با تعیین وقت قبلی

هر کاملاً درست بوده است. چرا که با توجه به محدودیت های اجتماعی بهترین حالت آن است که هر کدام از ما ابتدا به فکر سلامت خود باشیم چون این پیش شرط سلامت جامعه است. حالا که اکثر گالری های فعال که تعدادشان زیاد هم نیستند به صورت آنلاین کارشان را ادامه می دهند بهتر است همین روش آهسته و پیوسته را پیگیر باشند تا با توکل بر خدا تمام مردم جهان از این مرحله به سلامت عبور کنیم. آنگاه می توانیم تصمیمات بهتری بگیریم. اگر نخواهیم تقصیر کم کاری های مان را بر سر کرونا بگذاریم خیلی دقیق تر می توانیم به رواج بازار عرصه هنر های تجسمی بپردازیم. یکی از صفات بد بشریت به خصوص مردم کشور ما در تمام عرصه ها، مسئولیت ناپذیری است و همین خصیصه باعث ضرر های جبران ناپذیری به همگان شده است. آنچه مسلم است در هر رشته تصمیم سازان و تصمیم گیران و مجریان آن رشته تاثیر خود را هر چند کم، خواهند گذاشت. متأسفانه اکثر افراد مربوطه، توجه شان به برنامه ریزی برای قرن آینده است! هنرمندان عرصه هنر های تجسمی

دوبود امیری

یادم هست زمانی که سرباز جنگ بودم، فرماندهان ارتش به ما یاد می دادند اول از خودمان محافظت کنیم تا سپس بتوانیم از سرحدات کشور دفاع کنیم. دقیقاً شرایط الان جهان هم به نوعی حالت جنگ است. حالا گذشته از عامدانه بودن تکثیر ویروس و یا غیر از این ها، فرایند این اتفاق طوری است که کل جهان را درگیر کرده و این مهم کتمان ناپذیر است. چند روز قبل طبق روال معمول دعوتنامه ای از یک گالری برایم ارسال شد که کمی متفاوت تر بود. چون بعد از توضیحات لازم، عبارت «بازدید با تعیین وقت قبلی» بر ایتم جدید بود و خواستم یادداشت این شماره را بر این اساس بنویسم که مگر بازار هنر های تجسمی در بهترین حالتش چقدر استقبال کننده داشت که حالا بخواهیم برای بازدید کنندگان محدودیت های بیشتری قائل شویم! البته هیچ ایرادی نیست به حرکت گالری داران محترم بلکه قابل تقدیر هم هست. غرض حفظ جان است که اوجب واجبات است و کار دست اندر کاران آن گالری

واقعا روزگار سختی را سپری می کنند و هیچ ملجایی هم ندارند و اکثرشان کار دیگری هم بلد نیستند. در مجموع این مشکلات باعث می شود سطح کیفی و یا کمی آثار هنری افت کند و خیلی از جوانانی که انرژی قابل توجهی داشتند از خط خارج شدند و حالا زمان شان را به کارهایی که با علاقه ای ندارند، بپردازند و یا استعدادشان را هدر دهند. اگر واقع بین باشیم راه حل مشکلات اجتماعی و یا هر مشکلی در همان مثل معروف است: «علاج واقعه را قبل از وقوع باید کرد». حال اگر به فکر عاجی نباشیم مسلماً هنرمندان هم از این ضعف آسیب می بینند. جوانی تعریف می کرد دو

